

Pürschel: Den højtærede Minister talte lidt haanligt om de konservative Talere, der var bekymrede for Forholdene ude i Verden. Jeg ved ikke, om jeg tør anbefale den højtærede Minister at tale med den højtærede Udenrigsminister, som lejlighedsvis har givet Udtryk for nøjagtigt det samme, netop i den sidste Tid.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at Tyskland, Østrig, Ungarn og Bulgarien havde afrustet i et Omfang, der fuldt ud staar Maal med det, som dette Forslag byder paa. Dette er ganske urigtigt.

Endelig talte den højtærede Forsvarsminister om Værnepligten og citerede et gammelt Venstreord om, at Værnepligten lader sig ikke opretholde. Dette Venstreord lod nu til at have en mægtig Betydning for den højtærede Minister, men det har dog ikke forhindret Socialdemokratiet i at være Tilhænger af den almindelige Værnepligt lige til de sidste Aar. Det er ikke saa forfærdeligt mange Aar siden, den nuværende højtærede Undervisningsminister talte om, at saa længe vi har en Hær, er ogsaa vi Socialdemokrater Tilhængere af, at den bør hvile paa den almindelige Værnepligt. Senere har man forladt dette Standpunkt, men det er lidt ubegribeligt, at den højtærede Minister føler Trang til at bringe i Erindring det Ord om Hunden, der æder sit eget Spy, naar man tænker paa, i hvilken Grad de Radikale og Socialdemokraterne under Verdenskrigen slubrede i sig af dette gennem deres Gerninger.

Idet jeg forlader Ministeren, skal jeg slaa fast, at han intet har at indvende mod min Paavisning af Uoverensstemmelsen mellem Linien her og den i Genève.

Jeg vender mig derefter til Socialdemokratiets ærede Ordfører, der talte om de „saakaldte frivillige“ Korps. Jeg formoder, det var et af disse Ord, som skal pynte paa Talen, uden at der forbindes nogen Mening med dem. Nogen Mening med dem er der ikke, jeg forstaar det altsaa ikke.

Saa sagde den ærede Ordfører, at han fastholdt sine Udtalelser. Det gjorde han nu ikke, han havde jo intet at indvende mod de bestaaende frivillige Korps, intet som helst at sætte Fingern paa til Støtte for sit Angreb, han talte kun om mulige fremtidige Korps. Vi kan let — meget let — blive enige om at forbyde Oprettelsen af politiske Korps her i Landet, jeg er med fra første Færd; men naar det ærede Medlem talte om, at Korpsene i Udlandet, formodentlig til at begynde med, ikke har haft andre Formaal end de frivillige Korps herhjemme,

vidner det i bedste Fald om et saadant Ukendskab til det Emne, det ærede Medlem indlader sig paa at diskutere, at det er haarrejsende, for saa vidt man har Haar, der kan rejse sig. Nej, de Korps, der er Tale om i Udlandet, Staalhjelme o. s. v., er politiske Korps, selv de finske frivillige Korps er opstaaet under en Borgerkrig. Det er noget ganske andet end de Korps, der er Tale om herhjemme. Det ærede Medlem maa bruge saa stærke Ord, han vil, om Udlandets frivillige Korps, men han kan ikke etablere en Forbindelse imellem dem og de danske, dette er urigtigt.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen skal jeg blot sige, at eet er, hvad man naar paa en Afrustningskonference, et andet er Principperne; og det var dem, jeg talte om, og det er Princippet i det, der er sagt paa Afrustningskonferencen, som strider mod det, her gøres. Det har jeg paavist, og jeg kan ikke gentage det til Fordel for et enkelt Medlem.

Med Hensyn til Militærordningen af 1909 er det en Kendsgerning, som historisk kan dokumenteres, at denne Ordning medvirkede til at holde Danmark udenfor Verdenskrigen, ikke blot ved det Citat af H. P. Hanssen; der findes en Række Udtalelser, som viser det samme. Jeg tror, det ærede Medlem gjorde Hr. Nis Nissen en daarlig Tjeneste ved at provokere en Sammenligning mellem ham og H. P. Hanssen, men det skal jeg glide let henover, jeg skal blot paavise, at den Udtalelse, det ærede Medlem citerede af Nis Nissen, aldeles ikke afkræfter, hvad H. P. Hanssen sagde.

Nis Nissens Udtalelse gaar ud paa, at han under sin Tjeneste i Verdenskrigen har faaet den Opfattelse, at den danske Hær intet vilde kunne udrette mod Verdenskrigens Soldater. Hvad kommer det det ved, at H. P. Hanssen, han, som befandt sig i det politiske Centrum, medens Nis Nissen var ved Hæren, som Politiker har gjort den Erfaring, at man regnede med den danske Hær, og at dette medvirkede til at holde Danmark udenfor Krigen? Der er intet Bevis i det Citat af Nis Nissen, saa det falder ind under det, det ærede Medlems Partifælde under forrige Sag kaldte overflødig Tale, naar det ærede Medlem gav sig til at citere det.

Jeg kan maaske benytte Lejligheden til at sige, at naar man nu fra radikal Side begynder at tale om dette og kritisere overflødig Tale, vil det sikkert vinde almindelig Paaskønnelse her i Tinget, hvis man kunde regne med, at der blev anlagt en ny Retningslinie for radikal Veltalenhed.